

ఆదర్శం ఆదర్శం అన్నదనకీదవి

పరంధామయ్య మాస్టారు దీర్ఘంగా నిల్వారును కుక్కీలో కూలబడిపోయినట్లయినారు ఆయన ముఖంలో నిరాశ నిస్పృహ అలసట భావ్యం చెప్పలేని భావతరంగాల వీచికలు స్పష్టంగా కావస్తున్నాయి. చేతిలో పుత్రుల రెపరెపలాడుతోంది ఏ ఏమిదోసాలో చదవనారంభించారు "మహారాజుగారి నాన్నగారికి నమస్కారములు! పద్యకు పెళ్లి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారని విని సంతోషించాను కాని ఈ విషయంలో మాత్రం మీరు నానుంచి యేమ్యూతం ఆర్థిక సాయాన్ని ఆశించినా అది నిరాశే అవుతుంది నాకు మీరు చెప్పించిన ఈ మాత్రపు చదువుకు నాకు అభించిన ఈ వుద్యోగం నా భార్యబిడ్డల్నూ పోషించుకోడానికే అంతంత మాత్రంగా వుంది అయినా మీరు పాఠశాలలు చేశారని నిర్భయంగా అంటాను ఎందుకంటే పద్య పుట్టినపుడే దాని పేరున బ్యాంకులో ఎక్కొంటు ఓపెన్ చేసి పుస్తకాలుతే ఈనాడు మనకింత బాధ వుండేదికాదు దాని పెళ్లి పిచ్చె సమస్య అయ్యేదీ కాదు కాబట్టి మీరు చేసిన ఆ పాఠశాలలు నేను చెయ్యదల్చుకోలేదు ఇంతే నేను చెప్పేది మీ కోడలు పిల్లలు కులాసాగా వున్నారు అమ్మను పద్యను అడగానని చెప్పండి" రామం

వంటింట్లోనుండి యివతలికి వచ్చిన పార్వతమ్మ గారు భర్త చేతిలో ఉత్తరం చూడగానే "ఏవండీ! పెళ్లివారి దగ్గర్నుండేనా? ఏమన్నాడు?" కొండంత సంబరంగా అడిగింది ఆమె కంఠంలో మేళవించిన ఆత్మత ఆనందం గమనించిన పరంధామయ్యగారు పేలవంగా సవ్యతూ "కాదులే పార్వతీ! అబ్బాయి రాశాడు" అన్నారు

"అలాగా ఏమిట? విశేషాలు వున్నాయా?" పెళ్లివారి దగ్గర్నుండి కాదన్న నిరాశ అబ్బాయి రాశాడన్న ఆశ మాత్రపు పూర్వయంతో క్షణంపేపు కొట్టుమిట్టాడింది

"మామూలే! అంతా కులాసాల" నిర్దిష్టంగా అన్నారాయన "అయితే" అర్థాక్షిలో ఆగిపోయిన ఆమెలోని ఆ భావం వెనక దాగిన వేదన అర్థం చేసుకున్నట్లుగా చిన్నగా తల పంకించి "నేనలా వెళ్ళొస్తాను" అంటూ చిలక్కొయ్యకు తగిలించిన కందువా దులిపి బుజాన చేసుకుని బైటకు నడిచారు

కొడుకు రాసిన విషయాలే మనసులో నెమరు వేసుకోసాగారు "బ్యాంకు బ్యాలెన్సు లేకపోవడం చూ తన పాఠశాలలు ఆ పాఠశాలలు తమ చెయ్యడు నా బడిపంతులు జీతంలో పంపారం అంతంత మాత్రంగా వెట్టుకు రావడం తనను ప్రయోజకుడుగా నిలబెట్టడం తన పాఠశాల... ఏమిటో" విరక్తిగా సవ్యకుంటూ కాళ్ళు తీసు కెళ్లిన వైపుకు నడవ సాగారు గమ్యంలేని బాటసారిలా పోస్టాఫీసు దగ్గరకొచ్చేసరికి ఎందుకో పేపరులో వార్తలు చూడాలనిపించి ఆగిపోయారక్కడ పోస్టులో పుత్రులొచ్చి విడివిడిగా యెంచి పెట్టుకుంటూ వారి ధోరణిలో వున్నారని పోస్టు మేస్టారు పేపరు చూస్తున్న పరంధామయ్యగారి దృష్టిని ఆకర్షించింది విషయం కుతూహలంగా మరొకరి మరొకరి వదిలి ఆ వివరాలన్నీ ఆకలింపు చేసుకుని ఆ తాలూకు అడ్రస్ రాసుకున్నారు నోట్ బుక్ లో త్రిప్పిగా

సంతోషంగా యింటి ముఖం ఎట్టాడు అంతకు ముందున్న ముఖావపు వీడలు మరుగున పడిపోయాయి "ఏవండీ అబ్బాయి అలా లాకీదేమిటండీ మరయితే పద్య పెళ్లి" బేలగా అన్నారు పార్వతమ్మగారు. "అదంతే పార్వతీ! కామహీను! నా భార్య నా పిల్లలు నా సంసారం అనుకుంటూ తన చుట్టూ రానే ఓ పరిధిని సృష్టించుకుంటున్నారని నేటి నను సమాజ నిర్మాతలు. తల్లిదండ్రుల తమను కనిపించి పెద్దజేసి ప్రయోజకులుగా చేయడం పెద్దవారి

బాధ్యతగా భావిస్తున్నారే తప్ప తిరిగి ఆ తల్లిదండ్రులను ఆదుకోవాలని భావించడం లేదు అది తమ బాధ్యత అని గుర్తించడం లేదు ఏం చేస్తాం? అయినా ఆ ధర్మాన్ని పెద్దలు ఆనాడు నిర్ణయించిందే" విరక్తిగా ఆవేదనగా అన్నారు, "అదేమిటండీ? పిల్లలు పెరిగి పెద్దవారయ్యాక కన్నవారిని ఆదుకోవద్దని ఏ ధర్మం బోధిస్తుందండీ?" అమాయకంగా అన్నారామె "పిచ్చిపార్వతీ! మూడు ముళ్ళు వేస్తే గాని 25-3-83 — అంధ్ర నిఘంటువు — 53

పెళ్లికాదని అందరికీ తెలుసు కాని ఆ మూడు మళ్ళి వెనకగల అర్థం ధర్మసూక్ష్మం ఎందరికీ తెలుసునంటావు?— అర్థంకానట్టు చూచిందామె

“ఒక ముడి భార్యభర్తల మధ్య బంధం, ఆ అనుబంధం గట్టిగా వడదీయరానిదిగా వుండాలి కనుకనే మొదటి ముడి గట్టిగా వేస్తారు ఇక రెండవది భార్యభర్తలకు సంసారానికి ఇది కూడా బద్దరూ కలిసి మెలిసి నహాజీవన మ్మి సాగిస్తూ కష్టాల లోనూ సుఖంలోనూ పాలు పంచుకుంటూ సంసార

ఆదర్శాల ఆంతర్యం

ధర్మాలను నిర్వర్తించుకొంటూ వుండేందుకు గుర్తు అందుకే రెండో ముడి కూడా గట్టిగానే వేస్తారు మూడవది పిల్లల లోడిది వాళ్ళను కనిపించి పెద్ద చేసి వారికో బాట ఏర్పరచగలగడమేగాని వారిని శాసించే అధికారం మనకెక్కడిది? అందుకనే మూడో ముడి వదులుగా వెయ్యమంటారు— అయినా పిల్లల భజనం దాటాక స్నేహితులుగా అనుకోవాలి గా. వారిపై అధికారులం అనుకోకూడదు— మనకేం

తక్కువ సార్వభౌమీ! నీకు నేను నాకు మధ్య మనకు మనమే తోడు ఇంక ఏదీ పెళ్లి జరిగిపోతే మనం నిర్మితంగా! ఇదుగో! ఈ కుర్రాడు టప్పుం తీసుకోడట! పేపర్లో వేశారు యీ రోజే వారికి సుత్తరం రాస్తాను ఆపైన బగవంతుని దయ” నిర్వికారంగా అన్నారు

భర్తలోని ఆ తాత్విక చింతనకు నివ్వెరపోయింది రామె “ఏప్పుడూ పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పడం యేవేవో కాగితాలు పుస్తకాల గొడవే తప్ప యితర

జుట్టుకు సిల్కీవంటి మృదుత్వము నిచ్చుటకు నైసర్గిక ఉపాయము...

శుభ్రమైన షికాయిలోని సహజ లాభకర గుణములు స్వస్తిక్ షికాయ్ సబ్బులో నింపబడినవి వాడడానికి అనువైనది లెక్వెడ్ షాంపూ కంటే ఎంతో పొడుపైనది.

దీని పుష్కలమైన, మృదువైన సురగ మీ జుట్టును మెత్తగా, పూర్తిగా శుభ్రపరుస్తుంది మీ జుట్టును ఆరోగ్యంగా, నిగనిగాలాడేలా వుండుతుంది. తాజా సువాసన నింపి చల్లవంటి మృదుత్వాన్ని ఒనగరుంది.

శుశుక్తిక్ షికాయ్ సబ్బు

ఇందులో షికాయి కలిసి వుంది. భారత స్త్రీల అందమైన జుట్టుకు పారంపర్యమైన రహస్యము.

చింతనలేని ఆయనలో ఇంతటి గొప్ప మేధా సంపత్తి వుందా!" అని ఆశ్చర్యపోతూ నోరు వెళ్ళబెట్టి చూస్తూ నిలబడిపోయాడామె

* * *

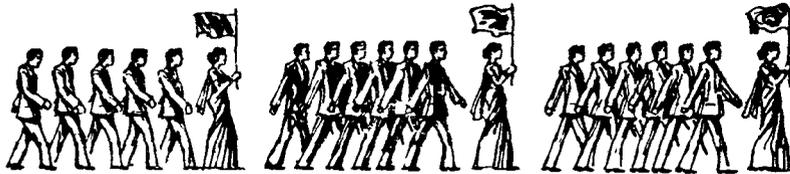
"పరంధామయ్యగార్కి-మీ వుత్తరం చేరింది మీరు వ్రాసిందాన్ని బట్టి మాకు మీ సాంప్రదాయం వగైరాలు అనుకూలమే! గుణవంతురాలు బుద్ధి మంతురాలు ఆయన మీ అమ్మాయిని మా అబ్బాయికి చేసుకోదానికి ఎట్టి అభ్యంతరం వుండబోదు అండ

వందల గురించి పెద్దగా ఆశలేని మాకు లక్ష్మీ దేవిలాటి మీ అమ్మాయిని ముందుగా చూడాలని కూడా ఆశించడం లేదు నేను చెప్పబోయే ఈ ఒక్క పరతుకు మీకు అంగీకారమైతే మన మధ్య యెలాటి ఆటంకాలు వుండవని మనవి చేస్తున్నాను మా అబ్బాయి కట్టు తీసుకోదు తన ఆశయానికి కట్టుబడి నిలబడతాడు అది అందరకూ సమ్మతమే! మా అబ్బాయి రిసెర్చి చెయ్యాలని ఫారెన్ వెళ్లాడని ఏ పాచ్ డి రావాలని డాక్టరేట్ తెచ్చుకోవాలని

మాత్రం చాలా పుబలటపడిపోతున్నాడు అదే వాడి పట్టుదల ఈ విషయంలో మీకు సమ్మతమైతే వచ్చి అన్ని విషయాలూ మాట్లాడకోవచ్చు మా అబ్బాయి ఆయానికి ఆదర్శానికి అంగీకరిస్తే తాంబూలాల పుచ్చుకోడానికి మేము సిద్ధమే!"

- మీ కాబోయే వియ్యంకుడు "మాధవరావు"

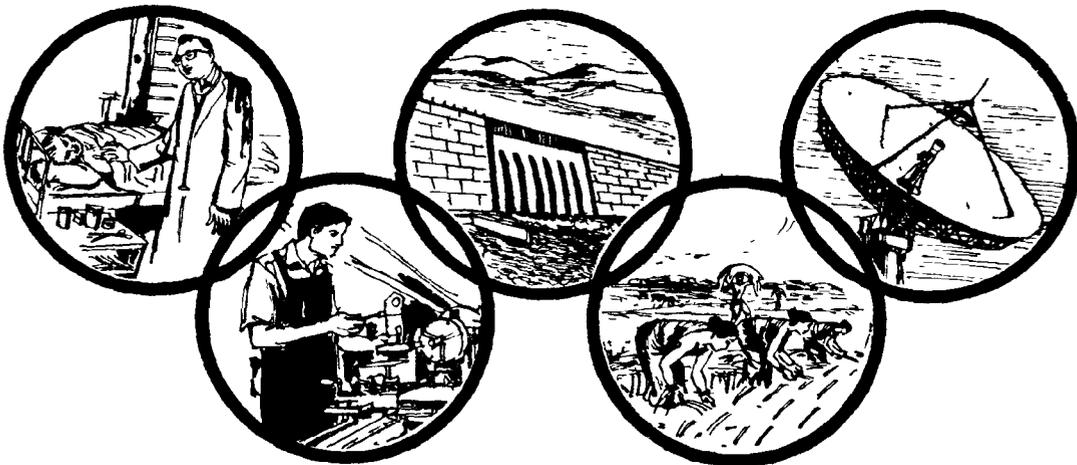
పరంధామయ్యగారు నిర్వేదంగా నవ్వుకున్నారు "ఆదర్శాల పేరిట, ఆశయాల పేరిట అబ్బాయిల

ప్రగతిపథంలో పైపైకి

తొమ్మిదవ ఆసియా క్రీడలను విజయవంతంగా నిర్వహించినందుకు ప్రపంచమంతా భారతదేశాన్ని అభినందించింది.

స్టేడియములను అతి తక్కువ కాలంలో నిర్మించాము దేశ విదేశాలలో అనేక కోట్ల ఇళ్ళలో ప్రజలు రంగుల పెలివిజన్ లో ఈ క్రీడలను సాక్షాత్తు అవి జరుగుతుండగా చూశారు కంప్యూటర్లు, ఎలక్ట్రానిక్ ఎక్స్ పోజేజిలు, మైక్రో వేవు, ఉపగ్రహాలను చక్కగా వినియోగించి విస్తృతమైన సౌకర్యాలను కలిగించాము.

ఐకమత్యమే మహా బలం, కష్టే ఫలే అన్నదానికి ఇది ఒక మచ్చుతునక.

ఇదే ఉత్సాహంతో కృషి చేస్తే దేశాభివృద్ధికి చెందిన ఇతర రంగాలలో ఇదే విధంగా విజయాన్ని సాధించగలం.

దేశాన్ని పటిష్టం చేసేందుకు మనమందరం చేతులు కలుపుదాం

భారతి

సాహిత్య
మాసపత్రిక

తెనుగువారి
సంస్కృతికి
ప్రతిబింబం

విడి పత్రిక: రూ. 4/-

ఆదర్శాల ఆంతర్యం

కోరికలు" 'ఇంటిపేరు కన్నూరివారు'. బళ్ళో చదువుకున్నవాటి సామెత గుర్తువచ్చిందాయనకు

"ఆడపిల్లలకు పెళ్లి అంత ముఖ్యమా! అసలు ఈ వివాహ వ్యవస్థ యెందుకింతగా మార్పు చెందుతోంది? మధ్య తరగతివారు కూతురు వివాహం గురించి యెంతగా వ్యధ చెందుతున్నారో? అసలు ఆడపిల్లలు కనడం పట్ల తప్ప ఆడపిల్లగా పుట్టడం వాళ్ల తప్పగా భావించేలావుంది అన్నవ్యస్తపు వాతావరణం అసలు ఆడదాన్ని అన్నివేపులా బంధించివేస్తున్న యీ నాటి సాంఘిక కట్టుబాట్లు నేనే మగాడనై పుట్టివుంటే నాస్వగాదిని యింత బాధ పెట్టకపోదును పైగా చేదోడుగా వుండడం జరిగేది కనీసం తనకు చదువు చెప్పించినా యెలాగో మేదో ఉద్యోగంచేసి అయినా పెళ్లవారిని రిటైరయిన ఆయన్ను ఆదుకోగలిగేదాన్ని" తన నిస్సహాయతకు తండ్రి వ్యధాపూరిత అవస్థకు తీవ్రంగా కుమిలిపోసింది పద్మ

"నమస్కారం మాస్టారు!" పడకూర్చుకోవడం కూర్చుని శాన్యంలోకి చూస్తున్న పరంధామయ్య గారు తృప్తిపడకట్టయ్యాడు ప్రతి నమస్కారం చేస్తూనే కనుబొమలు ముడివేశారు "నేను నేను మాస్టారు! గుర్తుపట్టలేదా?" ఆస్పాయత ఆనందం లోణికిసలాడుతున్నాయా కంఠంలో

వయసుతోబాటు జ్ఞానకశక్తి గూడా పన్నగిల్లిన మాస్టారు 'ఎవరు బాబూ' కళ్లపైగా చేతిని అడ్డుపెట్టుకుని నిశితంగా పరిశీలిస్తూ ఆడిగారు "నేనండీ! ప్రసాదును గుర్తువచ్చానా?" తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నదా వ్యక్తి

"ఓహో! నువ్వెవరో రా! రా! కూర్చో! ఆ ఏవిటి బాగున్నావా? ఏం చేస్తున్నావు? యే పూళ్ల వున్నావు?" ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు ఆ వ్యక్తిని గుర్తుపట్టిన ఆనందంతో అతన్ని ఆహ్వానిస్తూనే

"ఇయ్యో! కాసిని మంచినీళ్లు తీసుకురా పార్యతీ! మన ప్రసాద్ వచ్చాడు" మాటల్లో సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేశారు ఆగంతకుడు చిరునవ్వు నవ్వుతూనే "నేను పెద్దపోస్టులోనే వున్నాను మాస్టారు! ఈ రోజు పనిమీద బస్టికి వచ్చాను దగ్గరే గదాని ఏమిటై చూపిపోదామని వచ్చాను" నమ్రత, నిదానం, విసయం, విరేయత తూచి తూచి మూటాడుతున్న ఆ మాటల ధోరణి ఆ కంఠంలోని గంభీరత, ఆ వెనకాల సంస్కారం తోపల గదిలో వున్న పద్మను ఇవతలికివచ్చి చూచేలా చేశాయి ఆకర్షణీయమైన ముఖం, విశాలమైన నుదురుపైకి దువ్విస క్రాపు, ఖరీదయిన బట్టల్లో అంతకంటే నిండుదనం నింపుకున్న ఆ 'మూర్తి' కన్నెపిల్లల హృదయం ఊణకాలం స్తంభించినట్లే అయింది

"అబ్బ! ఎంత బాగున్నాడో! అచ్చం సినిమా హీరోలావున్నాడు" అనుకోకుండా వుండలేకపోయింది మొన్న తనను చూడడానికి వచ్చిన పెళ్లికొడుకును ప్రసాదుతో పోల్చి చూసుకుంది మనసులో ఏదో వెలితి చెప్పలేని ఆవేదనతో వెనుదిరిగింది నిట్టూరుస్తూ అప్రయత్నంగా అటు చూచిన ప్రసాదు "యెవరు మాస్టారు ఆ అమ్మాయి?"

"గోడమీది మనిషి"

బెర్లిన్ నగరాన్ని రెండుగా విభజిస్తూ ఒక అడ్డుగోడను నిర్మించారు దీనిని ఇతి వృత్తంగా తీసుకుని ప్రముఖ జర్మన్ దర్శకుడు రోనాల్డ్ హాఫ్ ఒక చిత్రాన్ని నిర్మించాడు దీని పేరు 'గోడమీది మనిషి' ఇది ఒక తూర్పు బెర్లిన్ నివాసి కథ తూర్పు బెర్లిన్ లో తను పొందలేని డేడ్ సాండాల్నే ఆటలంతో పశ్చిమ బెర్లిన్ లోనికి పారిపోవాలని ప్రయత్నిస్తాడు కానీ ఆ ప్రయత్నంలో విఫలమై పోలీసుల చేతికి చిక్కి జైలు సాంపురాడు చివరికి పశ్చిమ బెర్లిన్ చేరుకుని అక్కడ తను పోగొట్టుకున్న డేడ్ తెలుసుకుంటాడు ఈ ప్రయత్నంలో రెండు వైపులా పోలీసులు ఒకే రకంగా కన్పిస్తారు ఇద్దరూ అతడిని తమ ఏజెంట్ గా ఉపయోగించు కోవాలని ప్రయత్నిస్తారు కానీ అతను ఎటువంటి ఆసక్తి చూపడు

ఇది జర్మను చిత్రరంగంలో ఒక సంచలనాన్ని రేకెత్తించింది ఏమిరకాలు దీనిని అత్యుత్తమ చిత్రంగా పరిగణించారు

కళ్లు పెద్దవివేస్తూ అడిగాడు "పద్మబాబూ! అప్పుడు చిట్టపిల్ల" కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం నాటి దృశ్యాలు కదులడసాగాయ వారిలో

పలకమీద లెక్కచేసాడు ప్రసాదు తప్ప చేసాడు అయినా మాస్టారు ఆ బ్రా యి ని కొట్టలేదు "ఒరేయ్! ఈ లెక్క ఎలా చెయ్యాలిరా? అంటే హెచ్చవెయ్యాలా? బాగించాలా? తీసి వెయ్యాలా? కూడిక చెయ్యాలా?" లాంసగా నెమ్మదిగా అడిగారు జబాబు చెప్పలేకపోయాడా కుల్రాడు

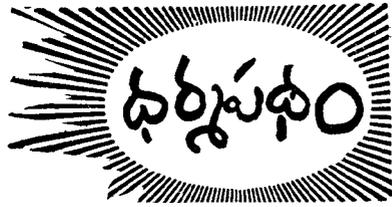
"అది కాదురా - మీ యింట్లో దబ్బాలో చదివేను కేజీల బియ్యం వున్నాయి అనుకో - అందులోనుండి మూడు కీలో బియ్యం తీసి వాడేశారు యింకా యెన్ని బియ్యం వుంటాయి?"

"పన్నెండు కీలోండ్" రిక్తిమని చెప్పాడు మాస్టారు ముఖం నికలిచింది "కరెక్ట్! అయితే అది నీకు ఎలాచేస్తే ఆ జబాబు వచ్చింది?"

"హెచ్చవేస్తే" తడముకోకుండా చెప్పాడు నాడు ఒక్కక్షణం నిశితంగా వాడి ముఖంలోకి చూచారాయన భయం ఆమాయకళ్లం తప్ప నిర్లక్ష్యం మాత్రం కనిపించలేదు "ఒరే ప్రసాదూ! మీ అమ్మ కష్టపడి నువ్వేదో పుద్దరిస్తావని నిమ్మ చదివిస్తాంది నీ చదువేమో యిలా అవ్వాలన్నాంది కొంచెం శ్రద్ధగా చదువుకోవాలిరా" జాలిగా ఆర్తిగా వాడి చెప్పుమీద చెయ్యివేసి నిమిరారు పలకమీద ఆ లెక్కచేసి చూపించారు

ఆ ఆస్పాయతకు, ఆదరణకు కలిగిపోయాడు ప్రసాదు అంతక్రితం వేరే మాస్టారు దగ్గర చదువుకునేవాడు తల్లి అందరూ యిచ్చినంత జీతం యివ్వలేక "ఈ సెలకింత" అన్నట్లుగా చేతులో పెట్టేది 'ఏదో చేదోల్లం బాబూ దయ దల్లంది' అనేది ఆ మాస్టారికి జాలి సానుభూతికి బదులు

సమస్త భారతీయ జాతులకు సామంతులు

అమలకవనం కుంభమణిపర్వతం

సమస్త భారతీయ జాతులకు సామంతులు

మధ్యస్థులు - మధ్యవర్తులు

కొందరు ఒకేపక్షాన్ని మరికొందరు మరొక పక్షాన్ని చేరి వాదించాదాలు జరుపు తున్నప్పుడూ, పోట్లాడుకొంటున్నప్పుడూ ఏ పక్షానికీ చెందక "వారెలా పోట్లాడుకుంటే మనకేమిటి?" అని ఉపేక్షించి తటస్థంగా ఉన్నవారు మధ్యస్థులు తగువులాటలూ, వాద వివాదాలూ జరుగుతున్నప్పుడు ఉద్రేకాన్ని

తగ్గించి, రెండు పక్షాలవారికీ సంది కూర్చడానికి ప్రయత్నించేవారు మధ్యవర్తులు తమ ప్రయత్నం ఫలితం పోయినా శాయశక్తులా ప్రయత్నించడం మధ్యవర్తుల వ్యభావం మధ్యస్థులు ఇలాంటి వాటితో జోక్యం కలుగజేసుకోకుండా ఉండడం వల్ల, వారిది సంకుచిత స్వభావమని ఇతరులు అనుకుంటారు ఆ యితే వారందరూ

పోట్లాటలను చూచి వివేదించేవారు కారు వారితో సహృదయులూ ఉంటారు తగువు లాటలు నివారించవలెననే కోరిక వారికున్నా "మనంచెప్పే వినే మనుషులుకారువీరు చెప్పే ప్రయోజనం ఏమిటి?" అనే సంకల్పంతోనేవారు ఉపేక్ష వహిస్తారని అనుకోవచ్చును

కొన్నివిషయాలలో మధ్యస్థులుగా ఉండడం మేలేకలిగిస్తుందిని చెప్పవలసి ఉన్నది ఇద్దరి మధ్య తగాదా వచ్చినప్పుడుగాని, అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చినప్పుడుగాని- ఆయిద్దరికీ విశ్వాసం పాత్రుడైన వ్యక్తిని చేరి, వారు తమ తమ విషయాలు చెప్పి, న్యాయం చూడాలని చెప్పినప్పుడు మధ్యస్థుని స్థితి గొంతుకలో వచ్చి వెలక్కాయ చిక్కుకొన్నట్లు ఉంటుంది ఒకరికనుకూలంగా చెప్పితే యింకొకరు, తమ ఆపుడే తనకు అన్యాయం చేసినట్లు అభిప్రాయపడతారు అట్టి స్థితిలో-ఇద్దరిమూలాలూవని తటస్థంగా ఉండి పోతే గౌరవం దక్కతుంది అది వారిద్దరూ సమాదానానికి రావడానికికూడా దోహదం ఇస్తుంది దంపతుల విషయంలోనూ ఇంతే భార్యభర్తలకు విశ్వాసపాత్రుడైనవాడు వారి వాదాలను వినికూడా తటస్థంగాఉంటే, వారు మామూలుస్థితికి చేరుకోవడం చాలా చోట్ల కనిపిస్తుంది

ప్రసాదుపై కక్ష పెరుగుతూ వచ్చింది తెలియక ఏదైనా అడిగితే జవాబు చెప్పకపోగా 'మిచ్చేస్తే జీతానికి ఈ వదువు చాలే' అని కసురుకునేవాడు

దాలో ఆసలు ప్రసాదు ఆయన్ను అడగడమే మానుకున్నాడు తనకు చేతనైన విధంగా చేసి చూపించడమేగాని ఆయన చెప్పడం జరగలేదు మళ్ళీ పైగా టీచర్లంటే ఒక విధమైన నిరసన భావమే తప్ప గౌరవ భావం కలగలేదా చిన్ని మనసులో యిప్పుడు పరంధామయ్య మాస్టారు అభిమానంతో దగ్గర కూర్చోబట్టుకుని లాలించి ప్రతి లెక్క ప్రతి విషయం వివరించి అర్థం అయ్యేలా చెప్పి తిరిగి ఆ కుర్రవాడిచేత చెప్పించి గాని తప్పిపడేవారు గాదు మాస్టర్లకు కూడా ఇంతటి అస్వాయత ఆదరణ వున్నాయని వుంటాయిని తెలియని ప్రసాద్ అంత రంగం సంతోషంతో వులకించిపోయింది

ఏదైనా తెలియనిది అడిగి విశదంగా చెప్పించు కొనేవాడు చెప్పిన దాన్ని అత్యంత శ్రద్ధగాను ఆసక్తి గాను విని భావాన్ని బిగ్గించుకొనేవాడు మాస్టారు జీతం అన్నలు తీసుకునేవారు కాదు పైగా తనకు చేతనైన సాయం చేసేవారు

ప్రసాదు యెప్పుడైనా యివ్వబోతే "మీ అమ్మ కష్టపడి సంసారం పోషిస్తోందిరా! ఆ కష్టంతో నుండి యింకా నేనేం పిండుకు తింటాను రా? వున్న వాళ్ల దగ్గరయితే జీతం తీసుకోవచ్చుగానీ నీ కోసం నేను పెట్టుబడి పెట్టి నష్టపోయిందేం లేదులే! నాకు చేతనైన సాయం చేస్తున్నానంతేగా" అనే వారు పైగా తన పిల్లలు పాత బట్టలు వాళ్ల కుటుంబ సభ్యులకిచ్చి 'నేను కొత్త బట్టలు కుట్టించి యివ్వలేని అశుకు డీని రా' అని తన స్థితికి తనేకించ పడుతూ బాధ పడేవారు

ఆనాటి ఆ అభిమానానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పు కోవాలని కూడా తెలియని చిరుతప్రాయం ప్రసాదుది గురు శిష్యులు ఇరువురికీ గతం తలంపుకు వచ్చి ఒక్కసారి నిట్టూర్చి ఒకరివైపాకరు తృప్తిగా చూచుకున్నారు "ఆనాటి అమాయకపు కుర్రవాడు ఈనాడు యెంత వాడైనాడు గొప్ప హోదాలో వుండి కూడా చిన్ననాటి బడి పంతుల్లు మర్చిపోకుండా వచ్చాడంటే అతని సంస్కారానికి సంతోషించాలిందే" అనుకున్నారు పరంధామయ్యగారు

"ఆనాడు మాస్టారు శ్రద్ధ తీసుకుని చదివించకపోతే ఈనాడు తనింత ఉన్నత స్థితికి రాగలిగే వాడా! తన విజ్ఞత మాస్టారి చలవేగా ఈయనే దయదలచక పోయినట్లయితే తనీనాడు ఏ రిజైవాలా గానో, కూలి చేస్తూ ఏ బస్టాండులోనో యే కొట్లొస్తేనా వద్దులు రాస్తూనో వుండేవాడేమో" అనుకున్నాడు ప్రసాదు

"భోజనానికి లే బాబూ!" పార్వతమ్మగారి పిలుపుతో వాస్తవంలోకి వచ్చాడు "మీ చల్లని చేత్తో ఎంత కాలానికి భోజనం చేశానమ్మా!" అభిమానం నింపుకున్న విండుమనసుతో అన్నాడు ప్రసాదు వెళ్ళేముందు

"ఏవండీ! ఎప్పుడెప్పుడు పదకొండు చేద్దామా ఎప్పుడు గుండెలమీద చెయ్యి వేసుకు నిద్రపోదామా అని వుండండీ!" దీనిగా అన్నారు పార్వతమ్మగారు

"కట్టుం కోరని కుర్రాడు పేపర్లో ప్రకటించుకోడం కేవలం ఆదర్శం కోసమేగాని ఆంతర్యం ఆచరణలో మాత్రం శూన్యమే! కానీ యేం చేస్తాం! రిటయరయిన పేద బడిపంతులు వచ్చే పెన్షన్తో యిల్లు గడవడమే అంతంత మాత్రంగా వుంటే

వేలకువేలు కట్టాలు పోసి పెళ్లి చెయ్యాలంటే స్వార్థం వదిలి యెవరైనా ముందుకు రావాలిగా అన్నింటికీ దేవుడున్నాడే పార్వతీ! నమ్మినవారికి యెప్పటికైనా చెరువు లేదులే" ఆవేదన అసహాయత కలబోసి అన్నారు

"ఏం దేవుడో! దేవుడికి కూడా డబ్బు గలవాళ్లంటేనే ప్రేమ ఫలితమైన పూజలు నైవేద్యాలు - మనలాంటివారి మొర ఆలకిస్తాడంటారా! మన పూజలు ఫలిస్తాయంటారా? డబ్బుంటేనే కదండీ యే దేవుడైనా మనుషులైనా! 'దన మూల విదం జగత్' అని వూరికే అన్నారా!" ఆవేశంగా బాధగా అన్నారామె

సాలోచనగా చూస్తున్న భర్తతో రహస్యంగా అంటున్నట్లుగా "పోనీ మీ దగ్గర చదువుకున్నవాళ్లు ఉన్నత పదవుల్లో వున్నవాళ్లు చాలా మంది వున్నారా! ఎవ్వరూ మీకు గుర్తురా? ఆడపిల్ల కలవాళ్లం మనమే వాళ్లను అడగలిగానీ మనవద్దకు వాళ్లు వస్తారంటే మన పిచ్చిగానీ" అన్నారు ఆమె

"ఈ పేదపంతులు కూతురు కోసం యెవరు సిద్ధంగా వున్నారోలే పార్వతీ! అయినా నేను వాళ్లకు చదువు చెప్పింది యిప్పుడు యిలా ప్రతిఫలాన్ని అపేక్షించి కాదు యెవరి నుదుట యెలా రాసిపెట్టాడో అలా జరుగుతుంటే యింకా ఏడుకో పార్వతీ పొద్దుపోయింది" వేదాంతిలా అన్నారు పరంధామయ్యగారు

వాలుకుర్చీలో కూర్చుని పక్కపాడి నముల్తూ దీర్ఘాలో చనలో వున్న పరంధామయ్యగారి 25-3-83 - ఆంధ్రవార్తాపత్రిక - 67

పెళ్ళి ఖర్చులో జపాన్ దే పైచేయి!

ప్రస్తుతం బోస్టన్ పరిసర ప్రాంతాలలో వివాహం చాలా ఖర్చుతో కూడినదిగా తయారైంది, బోస్టన్ లో కూడా అలాగే ఉందని నవల రచయిత జాన్ ఏ మార్క్వెండ్ రాశారు.

అమెరికాలో 24 మిలియన్లలో పోల్చుకుంటే జపాన్ లో 3/4 మిలియన్ వివాహాలు జరిగాయి వారి సంఘాంతంలో నవంబరులో ఎక్కువ మంది రోజులు ఉంటాయి అప్పుడు బోస్టన్ లోని 300 ఉత్సవ మండపాలు పెళ్ళిళ్ళు రద్దీలో కిటకిటలాడుతాయి కొన్నిటిలో ప్రతి 20 నిమిషానికి ఒక పెళ్ళి జరుగుతూ ఉంటుంది.

పెళ్ళిళ్ళు ఖర్చును వధూవరుల ఉభయ కుటుంబాలు భరిస్తాయి సాంప్రదాయ సంబంధ మయిన శుభకార్యాల నిమిత్తం 1982 లో 17 బిలియన్ డాలర్లు ఖర్చు చేస్తున్నారు జంటకు 22 వేల డాలర్లు అంటే అమెరికా వారు పెట్టే ఖర్చుకి సుమారు అరుణెట్లు ఎక్కువవుతాయి ఇటీవల జరిగినటువంటి వివాహం ప్యూజి అనే మల్లయ దర్బారీరుని పెళ్ళికి 5,80,000 డాలర్లు ఖర్చయింది వధువు పెళ్ళి దుస్తులకే 3,70,000 డాలర్లు అయ్యింది పెళ్ళిళ్ళలో డబ్బు మంచినీళ్లలా ఖర్చు చెయ్యడం జపాన్ వాళ్ళకి సర్వసాధారణం అయింది ఇలాంటి ఆచారాలపై యువతరం తిరుగుబాటు చేస్తుంది కొందరు పరిశీలకులు అభిప్రాయ వదులున్నారు.

సాక్షాత్త వాగవికాసం జపానీయులు చాలా మంది వ్యతిరేకిస్తారు ఇప్పటికీ అరవై శాతం పెళ్ళిళ్ళు పెద్దల కుదిర్చిన సంబంధాల పూర్వం ఈ జత కూర్చడం అనేది వధూవరుల బంధువర్గం వారే చేసేవారు అయితే ఆధునాత సంగం స్నేహితులు ద్వారాను, పోల్టోలు చూచుకొని లేదా డేటింగ్ ద్వారా కూడా జరుగుతున్నాయి వాస్తవానికి చాలా మంది యువతరం పెద్దల అంగీకారంతో తమ ఇచ్చిత మైన అభిప్రాయాలు చూచుకోవడం, మంచి చెడులు, ఉద్యోగం, జీత భత్యాలు మొదలైన వివరాలు పెళ్ళి సంబంధాలు కుదిర్చే కేంద్రాల ద్వారా తెలుసుకుంటున్నారు.

పెళ్ళంటే ఎలా వుందాలో అన్నదానికి ఇటీవల కొబిటికీ హాషీ అనే అర్మీటెక్స్ కి కాజాకో హాసేగావా అనే అమ్మాయిలో బోస్టన్ లోని అత్యాధునికమైన ఫిరీడైస్ కళ్యాణ మండపం మీటే మెమోరియల్ హాలులో జరిగింది మామూలుగా జరిగే ఆచారపరమైన పెండ్లి తంతు జరిగిన తరువాత పెళ్ళికుమారుడు కట్ అనే కోటు, సిల్కు డ్రెస్ ధరించాడు పెండ్లికుమార్తె వారి సాంప్రదాయకమైన మెరిసే దుస్తులు ధరించి పెండ్లికి వచ్చిన 125 మంది అతిథులతో వధూవరులిద్దరూ విందారగించారు పురోహితుడు నూతన జంటకి బంధుమిత్రులని పరి

తమ వివాహ మహోత్సవాన్ని అత్యంత వైభవోపేతంగా జరిపుకున్న తకహాషీ దంపతులు - వచ్చిన బహుమతులు!

చయం చేశాడు జపానులో బహుమతులు వగదు రూపాంగనే ఉంటాయి ముఖ్యంగా వధూవరుల తల్లిదండ్రులకి పెళ్ళి ఖర్చు కంటే ముందనే ఉడ్డేశాంతో వారు ఈ వర్తతిని అసంభిష్ట వ్యాధు కృప కానుక 100 డాలర్లు, దంపతు అయితే 150 డాలర్లు ఉండాలి. వివాహ మహోత్సవానికి మొత్తం 18 వేల డాలర్లు ఖర్చవుతుంది.

1982 లో హాయిలో 90 వేల జపాన్ జంటలు తమ మొదటి రాక్షసులు గడిపారని అంచనా ప్రతి సంవత్సరం ఈ దీవులకు పునర్జీవాం చేసేకోవడానికి 5 వేల జంటలు వెళ్తుంటాయి హానోలులాలోని క్రీస్టియన్స్ బ్రదర్స్ ప్రతి సంవత్సరం కేవలం వామమౌత్రంగా ఉండే 300 డాలర్ల రుసుముతో 3 వేలకి పైగా జపానీయుల పెళ్ళిళ్ళు జరుగుతూ ఉంటాయి.

జపానీయుల ఈరకం వివాహ ప్రభావంలో మరో కొత్త సాంప్రదాయమైన విడాకులకి దారి తీసింది పది పెళ్ళిళ్ళలో మూడు విధ మవు తున్నాయి ఈ విడాకుల కారణకమానికి తివరానికి, లాగానికి అతిరులు డబ్బు కట్టడం ఒక విశేషం కుటుంబానికి, స్నేహితులకు ఆ జంట శ్రమావధలు చెప్పకొని తమ ఉంగరాలని తిరిగి తీసేసుకుంటారు.

అయితే నిజానికి ఎక్కువమంది జపానీ యులకి విడాకులు అంగీకారం కాదు జపానీ జంటల్లో ఇష్టంలేని వివాహంలో కూడా ఆలు మగల మధ్య దాంపత్యం నిలుస్తుంది, సర్దుకు పోతారని ఇటీవల ఒక లాయరుగారు అన్నారు.

['టైమ్స్' సాక్ష్యంతో]

ఆదర్శాల ఆంతర్యం

పోస్టుమేన్ యిచ్చివెళ్ళిన పుత్రరం చైతన్యం కలిగించింది ఏదో కొత్తగా వుంది రైటింగ్ అనుకుంటూ కవరు విచారం

"మాస్టారు! నమస్కారాలు నేను మీ యింటి వద్దనుండి వచ్చాక బాగా ఆలోచించి ఈ పుత్రరం ప్రాస్తున్నాను బాగా ఆలోచించి మీరు ఒక నిర్ణయానికి రండి అని కోరుతున్నాను మూటిగా చెప్తాను దయచేసి వివండి మీ వద్దను నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను మాస్టారు! నాకు యంతవరకు వివాహం కాలేదంటే నాకు వచ్చిన అమ్మాయి నేను మెళ్ళే గుణగణాలువున్న అమ్మాయి దొరక్కనే! పర్మనెన్టు బాగా నచ్చింది "నేనెంతో మంచి ఉద్యోగిస్తున్నాను వుండి వేద పిల్లను చేసుకోవాలంటే తగిన స్థానము మీకు లేదని కల్లు కానుకలు దండిగా దండకోడానికి అవకాశం వుండదని" అనుకోకండి ఇందులో మీపై సానుభూతి కాదు నా స్వార్థం కూడా వుంది మీ శిక్షణలో సుఖీతులాలైన పర్మనెన్టు నాకు అప్పి విధాలా తగింది కానుకలు అంటారా అనాలి మీ ఆదరణమానాలో ఈనాడు నాకు ఇంత అన్నం పెడతున్నాయి మీకు అంగీకారం అయితే వెంటనే జవాబు ప్రాయుండి నాకన్నా గొప్ప సంబంధం మీ దృష్టిలో వుంటే మాత్రం మన్నించండి మాస్టారు! అనుకూలతయైన ఇల్లాలలు అభ్యువవడం కంటే మగడాడికి యింకేం కావాలి? నాకే ఆదర్శాలు ఆశయాలా లేవు మీ ఆశీర్వాదాన్ని మించిన కామకల సంపద కూడా అవసరం లేదు మేలా రాయడంలో సారబాలు యేమైనా వుంటే ముగ్ధయంతో ఈ మీ శిష్యుడై ఉపించండి మాస్టారు! అమ్మగారికి నా నమస్కారాలు చెప్పండి- మీ జాబుకోసం ఎదురు చూస్తూ-మీ-శిష్యుడు

ప్రసాదు"

"సార్వభౌమ" ఆనంద్ దేగంటో గట్టిగా అరిచారు పరమామయ్యగారు "దేవుడు లేడన్నావే! మాడు సార్వభౌమ చూడు! దేవుడు ఎక్కడో లేడు మంచి మనసులో వున్నాడు నే చెప్పలా సమ్యవచారికి చెప్పు లేదని! మన పర్మ అభ్యువ్వవంతులాల అందుకో దానికి ఏ సంబంధం కుదరకుండా ప్రసాదు కోసం నిలబడింది మన జీవితాలకు యంత కంటే అనందం వుందా? ఆదర్శానీ, ఆశయాలనీ పేరు కోసం ప్రాకులాడి అచరణలో శూన్యం చేసేది నిజమైన ఆదర్శం అవుతుందా? అచరణలో చేసి చూపేదే ఆదర్శంగాని! ప్రసాదులాటి ఆదర్శ యువకులే యె దరో కావాలి సార్వభౌమ యిలాటి పేద యింటి అదబడుచును ఉద్ధరించడానికి! నేను చెప్పిన చదువును సార్థకం చేసిన ఒక్క శిష్యుడైనా చాలు నా జన్మ సార్థకం కావడానికి! ప్రయోజకుడై వుండి చెల్లెలి పెళ్ళికి సాయం కోరవద్దన్న కొడకును కన్న తండ్రిని కాను సంస్కారవంతుడైన శిష్యుడికి గురువును సార్వభౌమ! గురువును నేను " ప్రతి ఆనందంతో యంకా ఏదో ఏదో చెప్తానే వున్నారూ మాస్టారు, కూతురు పెడతో చూడు మళ్ళీ పడబోతున్నాయన్న సంతృప్తితో!"

